

Genieten van kleine dingen

HERMAN SCHREURS WIL NA LONGINFARCT ALLEEN VOORUITKIJKEN

Voor zijn omgeving was hij 'vreselijk', maar Herman Schreurs (56) zette vanaf 1 januari de knop om. Helemaal hersteld van zijn longinfarct is de voormalig oefenmeester van, destijds eersteklasser, Montfoort nog niet. Wel gaat hij komend seizoen weer aan de slag bij voetbalvereniging NITA uit Nieuwer Ter Aa. In dit verhaal blikt de coach nog één keer terug op een pijnlijke episode uit zijn leven. „Op de mensen van wie ik het meest houd, reageerde ik geïrriteerd en bot.”

STAN BOS

Het gebeurde tussen augustus en december regelmatig dat Herman Schreurs doodmoe op de bank lag, zonder dat er zichtbaar wat aan de hand was, en één van zijn dochters opmerkte: „Lig je nu alweer op de bank?” Daar kon de 56-jarige coach van NITA dan agressief en zonder nadenken op reageren. „Voor mijn directe omgeving was ik vreselijk. Zij wisten niet hoe ik me voelde, omdat zij dat niet konden zien. Op de mensen van wie ik het meeste houd, reageerde ik geïrriteerd. Tegen de buitenwacht bleef ik rustig.”

Schreurs, die in augustus een longinfarct opliep, leerde op een cursus met lotgenoten over zijn ziekte spreken. „Eigenlijk had ik zoiets van: dat is niets voor mij. Dat wollige gedoe allemaal, daarvoor sta ik veel te nuchter in het leven. Eigenlijk hadden alle cursisten dat gevoel, maar achteraf hebben we er allemaal iets aan gehad. Ik heb moeten leren mij te uiten hoe ik mij voel. Ik ben opgevoed onder het motto: niet lullen, maar doorgaan. Maar als ik de trap had genomen, dan moest ik even gaan zitten. Nu is de situatie zo dat als ik thuis zeg dat ik naar boven ga omdat ik moe ben, ze dat begrijpen.”

ELLENDÉ

De ellende begon voor Schreurs in augustus. Midden in de nacht werd hij wakker met pijn in zijn borst. Doordat hij snel naar het ziekenhuis ging, bleef hij buiten levensgevaar, maar de artsen meldden hem dat hij aan de dood was ontsnapt. Schreurs bleek een longinfarct te hebben. Een oorzaak is nooit gevonden, al liep de voetbaltrainer tijdens zijn vakantie wel tegen een trombosebeent aan. „Ik dacht aan een verrekt spiertje, maar dat bleek het

Herman Schreurs: „Voetbal is ontspanning en een uitlaatklep.” FOTO WILLIAM HOOGTEYLING

niet te zijn. Waarschijnlijk is het losgeschoten en doorgeschoten naar mijn longen.”

Maandenlang voelde hij zichzelf een opa in het lijf van een vijftiger. In december moest hij zijn club NITA meedelen dat het zo echt niet meer langer kon. Kort voor de training arriveerde hij, direct erna taaide Schreurs meteen af. „Na de trainingen voer je vaak nog wat gesprekjes met spelers, maar ik had daar gewoon de energie niet meer voor. In december praat je met de jongens over het nieuwe seizoen, maar het ging gewoon niet. Ik voelde het uit mijn handen glippen. Dat verdient de club niet en de jongens konden hun verhaal niet kwijt.”

Het moeilijkst vond Schreurs het ambtelos toekijken vanaf de zijlijn. Zeker omdat zijn opvolger, Frank Schuitemaker, er een andere voetbalfilosofie op nahield. „Het bevreedde mij dat hij de boel door

elkaar ging gooien, want tot dat moment hadden we nog geen wedstrijd verloren. Ik zei tegen Schuitemaker: je hebt goud in handen, zeker vanwege de manier waarop er wordt gespeeld. Alleen wilde hij zijn stempel drukken, vond dat we te veel tegendoelpunten kregen en wilde zaken te snel veranderen.”

Schreurs volgde het vanaf een afstand, maar richtte zich vooral op zijn herstel. Stukje bij beetje ging het vooruit. De datum 1 januari was voor de coach een keerpunt. „Ik had maar één goed voornemen: alles positief bekijken en genieten van de dingen die ik wel kon. Langzaam kwam ik steeds dichterbij het voetbal te staan, want mijn lust en leven was van me afgenomen. Ik kan minder dan voorheen, mag bijvoorbeeld geen contactporten meer doen en moet beter naar mijn lichaam leren luisteren. In de sport-school mag ik niets forceren.”

Het longinfarct en het maanden-

Herman Schreurs

‘Ik had één goed voornemen: alles positief bekijken’

lange vermoeide gevoel leerden Schreurs wel op een andere manier in het leven te staan. De inwoner van Nieuwegein snapt nu dat er meer dingen in het leven zijn dan werk en voetbal. „Al moet ik me ook nu weer inhouden. Soms ben ik zo enthousiast dat ik in het weekend doorwerk. Dan ben ik daarna één of twee dagen ontzettend moe. Ik moet wel zeggen dat ik, vooral met mijn vrouw, veel meer geniet van de kleine dingen in het leven.

Een weekendje weg of samen naar het voetbal. Eerst vond ik dat niet zo belangrijk. Kennelijk moet er eerst zoiets als dit gebeuren, voordat je dat gaat beseffen.”

De steun van zijn familie heeft Schreurs als ‘geweldig’ ervaren. Zijn vrouw en kinderen stonden voortdurend voor hem klaar. „Als het goed gaat, wil ik te veel. Daar moet ik nog een goede balans in vinden. Mijn vrouw kent me van haver tot gort. Zij kan me afremmen en is daarin heel dwingend. Gelukkig staat ze er ook weer helemaal achter dat ik komend seizoen, samen met Cor Stoof, voor de groep sta bij NITA. Voetbal is ontspanning en een uitlaatklep. Als ik dat niet meer kan doen, realiseert mijn vrouw zich ook dat ze doordeweeks en op zaterdag met een chagrijnige vent thuis zit.”

STREVEN

Schreurs heeft nog zo zijn beperkingen, maar lichamelijk gaat het steeds beter met hem. Het streven is om weer normaal te functioneren. „Ik slik alleen bloedverdunners, de rest is gif. Als je de bijsluiters leest word je daar niet vrolijk van. Je wordt duf gehouden en in de zeik genomen.”

Vanaf nu wil Schreurs alleen nog maar vooruitkijken. „Ik wil dit zo snel mogelijk vergeten, moet vooruit. Natuurlijk realiseer ik me dat er nog niet te veel toekomstplannen kunnen worden gemaakt, maar we kunnen wel dingen gaan plannen. Ik wil vooral genieten van de dingen die ik weer met mijn vrouw kan gaan doen.”

Collega's op het werk en bij NITA

Herman Schreurs, voor een groot deel hersteld van een longinfarct, staat komend seizoen weer voor de groep bij zaterdagderdeklasser NITA uit Nieuwer Ter Aa. Dat doet hij met Cor Stoof, die overkomt van VVJ uit Utrecht. „We doen alles op basis van gelijkwaardigheid,” zegt Schreurs. „Ik hoor veel mensen dat het niet kan, twee kapiteins op één schip, maar dan kennen ze me niet.

Alles gaat in overleg. Cor heeft een grote staat van dienst als trainer, maar kon nooit hogerop komen, omdat hij daarvoor de vereiste papieren niet heeft. Ik ben makkelijk en open naar iedereen. Ik stel het beste team op, niet de beste spelers.” Met Stoof, die ook een collega is bij de Bestelingsdienst in Utrecht, sprak hij al eerder over een samenwerking. Nu komt het er eindelijk van.

„Cor stond onder contract bij VVJ en dat wilde hij eerst goed afronden. Nu krijgt hij het verwijt dat hij allang wist dat wij zouden gaan samenwerken bij NITA, maar dat is echt onzin. Dit is echt pas in de laatste competitieweek besloten.” Schreurs heeft zin in het nieuwe seizoen. „Ik moet altijd even twee voetballoze weken hebben, maar in juli komen de kriebels vanzelf.”

VRIJBUI TER
KAMPEN | ACTIEF | BUITENLEVEN

**KOOPZONDAG
8 JULI
GEOPEND
10.00-18.00 UUR
VRIJBUI TER.NL**